

UZASADNIENIE

M. B. (1) został obwiniony o to, że:

1. w dniu 14 października 2016 r. około godziny 05.45 na ul (...) w Ł., kierując samochodem osobowym marki O. (...) o nr. rej. (...), nie zachował bezpiecznego odstępu od pojazdu poprzedzającego i uderzył w tył pojazdu marki R. (...) o nr. rej. (...), czym stworzył bezpośrednie zagrożenie dla kierującego tym pojazdem, tj. o czyn z art. 86 § 1 k.w.
2. w tym samym miejscu i czasie co w punkcie 1. wykroczył przeciwko przepisom o porządku ruchu w ten sposób, że oddalił się z miejsca zdarzenia nie podając danych personalnych kierującego oraz polisy OC, tj. o czyn z art. 97 k.w. w zw. z art. 44 ust. 1 pkt 4 (...).

Wyrokiem zaocznym Sądu Rejonowego w Łowiczu z dnia 8 listopada 2017 r. sygn. akt II W 1/17 M. B. (1) został uznany za winnego popełnienia zarzuczanych mu wykroczeń i ukarany za nie łącznie karą 500 zł grzywny.

Apelację od powyższego wyroku wniósł obwiniony, podnosząc, że nie jest sprawcą w/w wykroczeń, na dowód czego powołał się na złożone wcześniej do akt sprawy bilety (...) oraz wnioski o przesłuchanie w charakterze świadków – m.in. pracowników Dworca Ł. oraz funkcjonariuszy SOK.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja okazała się o tyle zasadna, że jej wniesienie musiało skutkować uchynieniem zaskarżonego wyroku z powodu zaistniałej w przebiegu postępowania obrazy prawa procesowego.

Zgodnie z treścią art. 71 § 4 k.p.w. rozprawę przeprowadza się zaocznie w razie nieusprawiedliwionej nieobecności obwinionego, któremu doręczono wezwanie na rozprawę. Doręczenie musi być przy tym zgodne z przepisami Rozdziału 15 Kodeksu postępowania karnego, mającymi na podstawie art. 38 § 1 k.p.w. odpowiednio zastosowanie w postępowaniu w sprawach o wykroczenia. Obwiniony M. B. (1) w dniu 7 grudnia 2016 r. podał do protokołu przesłuchania jako adres zamieszkania i miejsce pobytu – Z. 104, Ł.. Na odwrocie tego protokołu (k.63v.) znajduje się oświadczenie obwinionego, że prosi o przesyłanie wszelkiej korespondencji na adres Z. 140, Ł.. Taki też adres dla doręczeń został podany w przesłanym do Sądu Rejonowego w Łowiczu wniosku o ukaranie. Następnie w piśmie z dnia 26 stycznia 2017 r. obwiniony zwrócił się o niewysyłanie pism pod adres (...) (na jaki błędnie wysłano korespondencję – k.84) lecz na adres „w/w” czyli wskazany w nagłówku – Z. 142. Od tej daty ten adres należało traktować jako wskazany przez M. B. (1) adres do korespondencji. Wynikająca z notatki urzędowej okoliczność, że obwiniony nie mieszka pod tym adresem (k.142) nie ma przy tym znaczenia, bowiem podany adres do korespondencji nie musi być tożsamy z adresem faktycznego zamieszkania, tym bardziej, że poczynając od 31 maja 2017 r. obwiniony we wszystkich pismach kierowanych do sądu podawał w nagłówku adres Z. 142 w Ł.. Na ten adres zostało wysłane do obwinionego zawiadomienie o terminie rozprawy 12 września 2017 r. wraz z zawiadomieniem o cofnięciu wyznaczenia obrońcy z urzędu (prawidłowo awizowane i niepodjęte w terminie – k. 123). Sąd postanowił wówczas prowadzić sprawę pod nieobecność obwinionego. Rozprawę odroczonego do dnia 8 listopada 2017 r. Zawiadomienie o tym terminie zostało jednak wysłane do obwinionego tylko na adres w Z. (k.155). W aktach brak jest dowodu przesłania w/w zawiadomienia na adres w Z.. W dniu 8 listopada 2017 r. Sąd prowadził dalej postępowanie w trybie art. 71 § 4 k.p.w. i wydał wyrok zaoczny, którego odpis, przesłany na prawidłowy adres dla doręczeń, został pokwitowany osobiście przez ukaranego (k.182). Należy zatem przyjąć, że rozprawa w dniu 8 listopada 2017 r. była prowadzona mimo braku prawidłowego zawiadomienia M. B. (1) o terminie. Argument zawarty w uzasadnieniu wyroku dotyczący nie wskazania przez obwinionego, który nie odbiera korespondencji i nie stawia się na rozprawę, gdzie znajduje się oryginał pisma, którego niewyraźną kserokopię M. B. załączył do akt sprawy, mógłby zaś zostać skutecznie przywołany tylko wówczas, gdyby obwiniony, prawidłowo zawiadomiony o terminie, faktycznie nie stawił się do Sądu bez usprawiedliwienia.

Ponadto, jak wynika z protokołów rozprawy, Sąd Rejonowy nie rozstrzygnął w ogóle w przedmiocie wniosków dowodowych, jakie M. B. (1) złożył na piśmie do akt sprawy (k.87). Dotyczyły one bezpośrednio zarzutu, bowiem jak wynika z w/w pisma, obwiniony twierdzi, że nie on kierował samochodem w chwili zdarzenia, a w tym czasie znajdował się na dworcu PKP w Ł. (do akt złożył też kserokopie biletów kolejowych - k.93). Na te same dowody, do których Sąd Rejonowy w ogóle się nie odniósł, obwiniony powołuje się w apelacji (k.184). Oczywiście do sądu należy ocena tych dowodów w konfrontacji z dowodami przeciwnymi, jednak ich zupełne pominięcie (bez chociażby wezwania obwinionego do sprecyzowania wniosku w zakresie tezy dowodowej i wskazania danych personalnych wnioskowanych do przesłuchania osób) sprawiło, że linia obrony obwinionego nie została w ogóle zweryfikowana i poddana ocenie. Niezależnie od faktu, że obwiniony rzeczywiście nie podejmuje większości kierowanej do niego korespondencji, należało podjąć chociażby próbę uściślenia wniosków dowodowych obwinionego i wydać decyzję w przedmiocie dopuszczenia lub oddalenia wnioskowanych dowodów w oparciu o obowiązujące przepisy proceduralne, wraz ze stosownym uzasadnieniem. Brak jakiegokolwiek rozstrzygnięcia w tym przedmiocie w połączeniu z faktem braku prawidłowego zawiadomienia obwinionego o terminie rozprawy 8 listopada 2017 r. sprawia, że w toku postępowania w przedmiotowej sprawie doszło do naruszenia prawa obwinionego do obrony, które niewątpliwie mogło mieć wpływ na treść wyroku.

Trzeba też zauważyć, że jak wynika z notatki urzędowej (k. 66) oraz protokołu przesłuchania świadka J. O., świadkowi okazano zdjęcie (zdjęcia?) tylko jednej osoby – obwinionego, na podstawie którego dokonał on rozpoznania sprawcy. J. O. nie widział obwinionego „na żywo” po zdarzeniu, np. na rozprawie, wobec czego należało dolożyć najwyższej staranności aby wykluczyć możliwość pomyłki co do osoby sprawcy.

Wobec powyższego zaskarżony wyrok należało uchylić i przekazać sprawę Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Rozpatrując sprawę ponownie, Sąd Rejonowy winien mieć na względzie uwagi zawarte w niniejszym uzasadnieniu i przeprowadzić postępowanie z uwzględnieniem wszelkich okoliczności mogących mieć znaczenie dla rozstrzygnięcia.